

Луи - Јелена Јовановић, сопран

Бен - Лазар Лазаревић, баритон

GAUDEAMUS IGITUR

Gaudeamus igitur ("Радујмо се дакле"), позната такође под насловом *De brevitae vitae* ("О краткоћи живота") је студентска песма на латинском језику која се широм Европе и у већем делу света формално користи као студентска химна, а често је службена студентска песма универзитета и школа. Изводи се поводом студентских свечаности и церемонија, као што су почетак и завршетак студија, дан школе или разна такмичења. Верује се да песма потиче из 13. века, али данашњи облик текста (10 строфа) и мелодије добила је у Немачкој у 18. веку. Пева се најчешће на латинском, али препевана је на многе језике, па и на српски. Песма је лаког и шаљивог садржаја, а поука је: живот је кратак и треба га у младости проживети у радости и весељу. Први, други и последњи ред сваке строфе пева се двапут.

Превод и препев 1. и 4. строфе, које се најчешће изводе:

: Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus; : Post iucundam iuventutem, post molestam senectutem : nos habebit humus. : 	Радујмо се, дакле док смо млади после веселе младости, после мучне старости имаће нас земља.	У весељу живимо, док смо тако млади; јер кад дивна младост прође, па нам крута старост дође схрваће нас јади.
: Vivat Academia, vivant professores! : Vivat membrum quodlibet, vivant membra quaelibet, : semper sint in flore! : 	Живела академија, живели професори! Живео сваки члан, живели сви чланови увек били у цвећу!	Стог' нек живе школе све, професори с њима! Бог поживи и нас ђаке, присутне све весељаке, колико нас има!

Обрадио Владимир Бонч-Брујевић

<http://bonc1.users.sbb.rs/>

4 СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА – 20 ГОДИНА ФАКУЛТЕТА УМЕТНОСТИ У НИШУ

Универзитет у Нишу
Факултет уметности
у Нишу

20
Ми смо уметност!
ДВЕ ДЕЦИЈЕ ПОСТОЈАЊА

ПРОГРАМ СВЕЧАНЕ АКАДЕМИЈЕ

ПОВОДОМ 20. ГОДИШЊИЦЕ ФАКУЛТЕТА УМЕТНОСТИ У НИШУ

...

ПОНЕДЕЉАК, 3. ОКТОБРА 2022. У 18 САТИ
КОНЦЕРТНО-ИЗЛОЖБЕНИ ПРОСТОР ФАКУЛТЕТА УМЕТНОСТИ

...

Ђан Карло Меноти

Телефон

комична опера

...

Улоге: **Луи** – Јелена Јовановић, сопран
Бен – Лазар Лазаревић, баритон

Пратња: **мр Јелена Дељанин Алексић**, клавира

Ментор: **мр Катарина Симоновић Ивановић**, ванр. проф.

Режија: **Стефан Младеновић**

ЂАН КАРЛО МЕНОТИ – ТЕЛЕФОН, ИЛИ ЉУБАВ УТРОЈЕ

Ђан Карло Меноти (Gian Carlo Menotti; Кадељано-Виконаго, 07.07.1911. - Монте Карло, 01.02.2007.) био је амерички композитор, либретист и педагог италијанског порекла. Већ с 11 година написао је своју прву оперу ("Смрт Пјероа", луткарска представа), а с 13 и другу ("Мала сирена", по Андерсеновој бајци). Од 13. године студирао је на Миланском конзерваторију. После смрти оца, сели се у Америку и уписује Кертисов музички институт (*Curtis Institute of Music*) у Филаделфији, где је касније и предавао. Ту упознаје свог партнера Семјуела Барбера (Samuel Barber), с којим је био у вези више од 40 година. Основни жанр Менотија била је опера, за свих 25 написао је музику и либрета (прва 3 на италијанском, остале на енглеском језику). Писао је и либрета за друге композиторе (за 2 од 3 Барберове опере), музику за балет, хорове, симфонијска и друга дела, те неколико песама на своје стихове.

Телефон, или љубав утроје (изворно: *The Telephone, or L'Amour à trois*) — она, он и... телефон — је комична опера (*Opera buffa*) у једном чину на енглеском језику. Написана је 1946. године, а премијерно је изведена с опером "Медиј" (*The Medium*) 18.02.1947. године у Њујорку. Опера је написана за два гласа и произвољни камерни оркестар, али се често изводи само с клавирском пратњом.

Радња опере одиграва се у Лусином стану. Луси нестрпљиво очекује долазак свог момка Бена, који је заљубљен у њу и жели да је запроси. Несигуран и стидљив, Бен покушава да јој објасни своја осећања, јер ускоро одлази на пут. Међутим, телефон непрестано прекида Бенове покушаје и дугим разговорима одвлачи пажњу Луси. Упорно чекајући да брбљива Луси заврши разговоре, Бен губи стрпљење и ("у самоодбрани") покушава да онеспособи телефон у њеном одсуству. Ни то му не полази за руком, јер га Луси затиче на делу и наставља своје разговоре. Слушајући је, Бен долази на лукаву идеју како да јој саопшти то што жели. Одлази из стана у телефонску говорницу и отуда је назива. У телефонском разговору јој саопштава своја осећања и схвата да су му узвраћена.

Опера, наравно, почиње увертиром, која се састоји од два контрастна дела, првог живахног и другог мирног. Радња опере представљена је говореним дијалозима, рецитативима, те маштовитим краћим и дужим аријама и дуетима:

- Арија Луси – разговор с Маргарет
- Кратка арија Луси – погрешан број
- Арија Луси – разговор с Џорџом
- Арија Бена – "опет, и опет"
- Дует – разговор Луси с Памелом, затим с Беном
- Дует – разговор на даљину

Трајање опере је око 22 минута.

Јелена Јовановић, сопран

Рођена је 10.05.1999. године у Нишу, где започиње своје прво музичко образовање. Убрзано завршава нижу музичку школу и уписује СМШ у Нишу (теоретски одсек) и СМШ "Станислав Бинички" у Лесковцу (одсек соло певања) у класи проф. Драгане Лалић. Након завршене 2. године, са 16 година полаже пријемни за Факултет уметности у Нишу. Дипломира с највишом оценом на одсеку за соло певање у класи проф. мр Катарине Симоновић Иванковић. Уписује Мастер академске студије у истој класи. Током студија добитница је многобројних награда на међународним такмичењима: I/I награда на такмичењу Вера Ковач Виткаи у Новом Саду, I/I награда на такмичењу "Српска соло песма" у Младеновцу, I/2 награда на такмичењу "Лазар Јовановић" у Београду итд. Полаже аудицију за оперски студио "Борислав Поповић" у Народном позоришту у Београду за сезону 2021/22, где сарађује с великим оперским певачима и диригентима. Током своје певачке каријере усавршавала се и код међународно признатих оперских примадона: Vere Kovach Vitkai, Радмиле Бакочевић и Јадранке Јовановић. Улога Луси у опери "Телефон" била је одбрана њеног Мастер рада.

Лазар Лазаревић, баритон

Рођен је 20.06.1996. године у Нишу. У родном граду завршава нижу и средњу музичку школу те наставља студије. Прво уписује студије на теоретском одсеку Факултета уметности у Нишу, а касније и на одсеку за соло певање у класи проф. мр Катарине Симоновић Иванковић. Годинама широм света наступа као члан и солист лесковачке Црквене певачке дружине "Бранко". Русија, Немачка, Француска, Мексико, Пољска, Турска, Израел, Белорусија, Грчка – само су неке од земаља у којима је наступао. Посебно се издвајају наступи на Московском конзерваторију "Чајковски" и на Конзерваторију "Фредерик Шопен" у Варшави. На међународном такмичењу "Никола Цвејић" у Руми освојио је II награду. Ове јесени ће бити студент 4. године на Факултету уметности у Нишу.

Мр Јелена Дељанин Алексић, клавир

Основне и магистарске студије завршила је на Факултету уметности у Приштини у класи проф. Драгослава Аћимовића. Своје прве успехе остварује на такмичењима у земљи и иностранству. Добитник је признања *Истакнути студент* за изузетне резултате током студија. Усавршавала се на мајсторским курсевима код врхунских пијаниста и педагога: Наума Штаркмана (Наум Львович Штаркман), Јегора Чугајева (Егор Чугаев), Атанаса Куртева, С. Килстрема (Kilström).

Наступала је као солистица с различитим камерним ансамблима у земљи, али се представила и публици Италије, Бугарске, Македоније, БиХ и Грчке. Учествовала је на значајним фестивалима: НИМУС, Млади виртуози (Бугарска), Први пијанистички фестивал – Ћустендил (Бугарска), 30. Међународни фестивал – Кардица (Грчка), Међународни музички фестивал *Constantinus*. Учесник је пројекта Национална концертна сезона (2008), реализованим под покровитељством Министарства за културу Републике Србије. С оркестром *Constantinus* је премијерно извела Хајднов концерт за клавир и виолину у Еф-дуру у Нишу, Скопљу и Сливену (2009). У оквиру међународног обележавања 200. година од рођења Фредерика Шопена у Пољском институту у Софији (2010) била је једини представник из Србије. Снимала је за потребе нишких ТВ и радио станица. Од 2002. године ради на Факултету уметности у Нишу, а од 2014. године је у звању вишег стручног сарадника на Катедри за соло певање.